

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง ถนนจรัญสนิทวงศ์จะมีภูมิทัศน์ที่สวยงามภายในปี ๒๕๖๒

จัดทำโดย นางอารมย์ วงษ์มหา
ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ
สำนักงานเขตบางพลัด

รายงานนี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาของการฝึกอบรม
หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๙

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล
(Individual Study)

เรื่อง ถนนเจริญสุขนิทวงศ์จะมีภูมิทัศน์ที่สวยงามภายในปี ๒๕๖๒

จัดทำโดย นางอารมย์ วงษ์มหา
ตำแหน่ง หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ
สำนักงานเขตบางพลัด

หลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗
สถาบันพัฒนาข้าราชการกรุงเทพมหานคร
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๕๘

รายงานนี้เป็นความคิดเห็นเฉพาะบุคคลของผู้ศึกษา

อาจารย์ที่ปรึกษา

.....
(นางสาววีณา วงศ์สินธุ์เชาว์)

ตำแหน่ง ผู้อำนวยการสำนักงานสวนสาธารณะ
สังกัดสำนักงานสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม

สารบัญ

บทสรุปผู้บริหาร
กิตติกรรมประกาศ
สารบัญ

๑. หลักการและเหตุผล	๑-๓
๑.๑ สถานการณ์และสภาพปัญหา	๓-๔
๑.๒ การนำหลักวิชาการมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์	๕
๑.๓ แนวทาง/ข้อเสนอแนะในการแก้ปัญหา	๑๔
๒. วัตถุประสงค์ของการศึกษา	๑๔
๓. เป้าหมาย	๑๔
๔. ปัจจัยแห่งความสำเร็จ	๑๔
๕. การดำเนินงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง	๑๕
๖. ระยะเวลาการดำเนินการ	๑๕
๗. งบประมาณ	๑๕
๘. แผนการปฏิบัติการ (Action Plan)	๑๖
๙. แนวทางในการบริหารความเสี่ยง	๑๗
๑๐. การประเมินผลและข้อเสนอแนะ	๑๗
บรรณานุกรม	๑๘
ภาคผนวก	๑๙
ประวัติผู้เขียนเอกสารรายงานการศึกษาส่วนบุคคล	๒๐

บทสรุปผู้บริหาร

ถนนจรัญสนิทวงศ์ มีความยาวจากสะพานพระราม ๗ ถึง แยกท่าพระมีความยาวทั้งสิ้น ๑๒ กิโลเมตร เขตทางกว้าง ๓๐ เมตร ผิวจราจรกว้าง ๑๘.๘ เมตร เป็นถนน ๖ ช่อง จราจรไป- กลับ ทิศทางละ ๓ ช่องจราจร ทางเท้ากว้างเฉลี่ย ๓.๔ เมตร เดิมมีเกาะกลางถนนขนาดกว้างประมาณ ๔.๔ เมตร ปัจจุบันมีปัญหาที่เกิดจากการก่อสร้างแนวทางรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน เช่นปัญหาการจราจร ปัญหาฝุ่นละออง ปัญหาผิวจราจรหรือบาทวิถีชำรุด และปัญหาที่มีผลกระทบต่อภูมิทัศน์ คือการขุดย้ายต้นไม้ ออกจำนวน ๒๙๓ ต้น ต้นไม้ที่เหลืออยู่มีสภาพที่ไม่สวยงาม เช่น รากลอย ลำต้นเอียงในส่วนด้านบนจะมีแนวสายไฟฟ้า ทำให้ต้องตัดแต่งทรงพุ่มอยู่เสมอ ทำให้ต้นไม้เติบโตผิดปกติรูปแบบ ในส่วนของการก่อสร้างรถไฟฟ้าจะแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๒ และทางหน่วยงานที่รับผิดชอบ คือ การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย (รฟม.) จะส่งคืนพื้นที่ คือ ถนนจรัญสนิทวงศ์ให้กับกรุงเทพมหานคร ทั้งนี้สำนักการโยธาจะดำเนินการปรับปรุงถนนใหม่ทั้งหมด ทั้งผิวจราจรและทางเท้า แต่ไม่ได้ดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์ที่เกี่ยวข้องกับต้นไม้ ดังนั้นการที่จะดำเนินการเพื่อให้ถนนจรัญสนิทวงศ์ มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เป็นเอกลักษณ์เป็นตัวอย่างในการปรับปรุงภูมิทัศน์ หลังการก่อสร้างแนวทางรถไฟฟ้าหรือการก่อสร้างสาธารณูปโภคอื่นๆ และให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อมร่วมกับกรุงเทพมหานคร เราจะต้องการศึกษาภูมิทัศน์บริเวณถนนจรัญสนิทวงศ์ ได้แก่ ลักษณะต้นไม้ทางกายภาพของต้นไม้ในปัจจุบัน ศึกษาความพึงพอใจในการเปลี่ยนรูปแบบในการจัดภูมิทัศน์ บริเวณถนนจรัญสนิทวงศ์ ได้แก่ ประชาชนผู้อาศัยอยู่ริมถนนจรัญสนิทวงศ์ การรวบรวมข้อมูลปฐมภูมิ (Primary Data) ข้อมูลทุติภูมิ (Secondary Data) ประกอบด้วย แผนที่ต่างๆภาพถ่าย และเอกสารต่างๆที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่ถนนจรัญสนิทวงศ์ รวมทั้งการสำรวจพื้นที่จริงโดย อาศัยแนวคิดและทฤษฎีรวมทั้งผลการวิจัยต่างๆที่เกี่ยวข้องมาสรุปเป็นกรอบแนวคิดในการศึกษา

ประโยชน์ที่จะได้รับจากการศึกษาและการดำเนินการคือ ถนนจรัญสนิทวงศ์มีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เป็นเอกลักษณ์ ทำให้สำนักงานเขตบางพลัด หรือกรุงเทพมหานครมีแนวทางการดำเนินงานการจัดการภูมิทัศน์ หลังจากการก่อสร้างสาธารณูปโภค และเพื่อให้บรรลุถึงวิสัยทัศน์พัฒนากรุงเทพมหานคร คือมหานครสีเขียว สะดวกสบาย ในความฝันของชาวกรุงเทพฯ หมายถึง มหานครที่มีพื้นที่สาธารณะพื้นที่สีเขียวที่มีความเหมาะสมกับขนาดพื้นที่และจำนวนประชากรชาวกรุงเทพฯมีวิถีชีวิต ใกล้ชิดกับธรรมชาติมีจิตสำนึกในการอนุรักษ์สิ่งแวดล้อม เป็นมหานครที่มีสิ่งอำนวยความสะดวกพื้นฐานที่ ประหยัดพลังงานใช้พลังงานที่สะอาดเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม มีระบบบริการคมนาคมขนส่งที่หลากหลาย สะดวกและคล่องตัว มีทัศนียภาพที่สวยงามปราศจากสิ่งกีดขวาง เป็นระเบียบ ไม่รกรุงรัง ไม่ว่าจะเป็นสายไฟฟ้าและสายโทรศัพท์ ชาวกรุงเทพฯต้องการให้กรุงเทพมหานครและหน่วยงานที่เกี่ยวข้องขับเคลื่อนวิสัยทัศน์ด้านนี้

กิตติกรรมประกาศ

รายงานการศึกษาส่วนบุคคล (Individual Study) ฉบับนี้ สำเร็จสมบูรณ์ได้ด้วยความกรุณาจากบุคคลหลายท่าน ผู้จัดทำรายงานขอกราบขอบพระคุณอาจารย์ที่ปรึกษา น.ส.วีณา วงศ์สินธุ์เชาว์ ผู้อำนวยการสำนักงานสวนสาธารณะและการรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย กิจกรรมร่วมค้า SH-UN ที่กรุณาให้คำชี้แนะที่เป็นประโยชน์ต่อการทำรายงานการศึกษาส่วนบุคคลฉบับนี้

ขอขอบคุณหัวหน้าฝ่ายโยธา สำนักงานเขตบางพลัด สำนักงานเขตบางกอกน้อย สำนักงานเขตบางกอกใหญ่ และเจ้าหน้าที่ฝ่ายรักษาความสะอาด และสวนสาธารณะ สำนักงานเขตบางพลัด ที่ช่วยสืบค้นข้อมูลเอกสาร รวบรวมข้อมูลแบบสอบถามในการหาค่าเป็นร้อยละ และพิมพ์ข้อมูลรายงานในการจัดทำรายงานการศึกษา ส่วนบุคคลในครั้งนี้

ขอขอบคุณผู้บังคับบัญชา เพื่อนร่วมงาน และเพื่อนๆ ผู้เข้ารับการฝึกอบรมหลักสูตรนักบริหารมหานครระดับกลาง รุ่นที่ ๑๗ ที่ให้การสนับสนุนและกำลังใจ ตลอดจนความหวังใยในการจัดทำรายงาน ตั้งแต่เริ่มต้นจนกระทั่งเสร็จสมบูรณ์

นางอารมย์ วงษ์มหา

กุมภาพันธ์ ๒๕๕๙

๑. หลักการและเหตุผล

ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ เป็นถนนในฝั่งธนบุรี กรุงเทพมหานคร เริ่มต้นจากถนนเพชรเกษม ที่สี่แยกท่าพระในแขวงวัดท่าพระ เขตบางกอกใหญ่ ตรงไปทางทิศตะวันตกเฉียงเหนือ ตัดกับถนนพาดิษการธนบุรี (เจริญสุขนิทวงศ์ ๑๓) ที่สามแยกพาดิษการธนบุรีจากนั้นข้ามคลองมอญ เข้าสู่พื้นที่แขวงบางขุนศรี เขตบางกอกน้อย ตรงไปทางทิศเหนือ ตัดกับถนนพรานนกที่สามแยกไฟฉาย จากนั้นโค้งไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ตัดกับทางรถไฟสายใต้ (จากสถานีรถไฟธนบุรี) เข้าแขวงบางขุนนนท์ ตัดกับถนนบางขุนนนท์ที่สามแยกบางขุนนนท์ จากนั้นข้ามคลองบางกอกน้อยเข้าสู่แขวงอรุณอมรินทร์ ตัดกับถนนบรมราชชนนีที่สี่แยกบรมราชชนนีเข้าสู่พื้นที่เขตบางพลัด โดยเป็นเส้นแบ่งเขตการปกครองระหว่างแขวงบางบำหรุกับแขวงบางยี่ขันไปจนตัดกับ ถนนสิรินธรและถนนราชวิถีที่สี่แยกบางพลัด จากนั้นจึงเข้าสู่แขวงบางพลัด มุ่งตรงไปทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือ ข้ามคลองบางพลัดเข้าสู่พื้นที่แขวงบางอ้อ และไปสิ้นสุดที่เชิงสะพานพระราม ๗ ในพื้นที่ตำบลบางกรวย อำเภอบางกรวย จังหวัดนนทบุรี มีความยาวทั้งหมด ๑๒ กิโลเมตร มีเขตทาง ๓๐ เมตร ผิวจราจรจรไป-กลับ ทิศทางละ ๓ ช่องทางจราจรทางเท้ากว้างฝั่งละ ๓ เมตร เกาะกลางถนนกว้างประมาณ ๔.๔ เมตร

ปัจจุบันรัฐบาลและกระทรวงคมนาคม ได้ให้ความสำคัญ กับการพัฒนาระบบรางเป็นอย่างมาก ทั้งการพัฒนาระบบรถไฟ ทางคู่ และการพัฒนาระบบขนส่งมวลชนทางราง ซึ่งแต่ละ โครงการมีความก้าวหน้าในการดำเนินงานอย่างต่อเนื่อง เส้นทางรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินมีโครงการก่อสร้างส่วนต่อขยายทั้งเส้นทางใต้ดินและยกระดับ จากปลายทางด้านทิศเหนือ (สถานีบางซื่อ) ไปยังถนนเจริญสุขนิทวงศ์ และแยกท่าพระ สิ้นสุดถนนเจริญสุขนิทวงศ์ ถนนเจริญสุขนิทวงศ์ ได้รับผลกระทบที่ตามมาขณะการก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินทั้งด้านปัญหาการจราจรติดขัด ปัญหาฝุ่นละออง ปัญหาผิวจราจรหรือบาทวิถีชำรุด ปัญหาที่มีผลกระทบต่อภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม

สถานการณ์สิ่งแวดล้อมของเมืองและชุมชนเมืองในประเทศไทยที่กำลังเผชิญอยู่ในปัจจุบัน ได้แก่ ความเสื่อมโทรมของระบบนิเวศเมืองทั้งในพื้นที่ชุมชนเมือง พื้นที่ชายขอบเมืองและพื้นที่ชนบทที่ได้รับผลกระทบ โดยตรงจากการขยายตัวของเมือง โดยเฉพาะการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดิน จากพื้นที่สีเขียวไปสู่กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาเมืองทางด้านต่างๆ ความท้าทายต่อการเผชิญกับความเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายและสูงขึ้นนี้ จำเป็นต้องตั้งรับโดยกำหนดยุทธศาสตร์เชิงรุกในลักษณะบูรณาการในเชิง นิเวศ โดยพิจารณาระบบนิเวศซึ่งมีความเชื่อมโยงและความสัมพันธ์เป็นเหตุเป็นผลอันจะนำไปสู่การจัดการปัญหาอย่างเป็นระบบ เพื่อให้เมืองสามารถพัฒนาและก้าวต่อไปภายใต้สภาวะของความเจริญเติบโตทางการขยายเมือง โดยไม่มีผลกระทบต่อคุณภาพภาพสิ่งแวดล้อมในด้านพื้นที่สีเขียว ทั้งนี้เพื่อทำให้เกิดคุณภาพชีวิตที่ดีของคนในชุมชนและผู้สัญจรไปมา

ต้นไม้ที่ปลูกแนวข้างทางถนนจรัลสนิทวงศ์ มีต้นชมพูพันธุ์ทิพย์ เสลา อินทนิล

มีลักษณะประจำพันธุ์ดังนี้

ชมพูพันธุ์ทิพย์ เป็นไม้ยืนต้นผลัดใบ ขนาดกลางถึงใหญ่ เรือนยอดรูปไข่หรือทรงกลม แผ่กว้างเป็นชั้นๆ เปลือกต้นเรียบสีเทาหรือสีน้ำตาล เมื่ออายุมากเปลือกแตกเป็นร่อง กิ่งเปราะหักง่าย ใบเป็นใบประกอบรูปนิ้วมือ ดอกมีสีชมพูอ่อน ชมพูสดถึงสีขาว กลางดอกสีเหลือง ออกเป็นช่อแบบช่อกระจุกที่ปลายกิ่ง มีดอกย่อยจำนวนมาก มักบานพร้อมกัน ร่วงง่าย ผลเป็นผลแห้งแตก เป็นฝักกลม ยาว ๑๕-๓๐ เซนติเมตร เมื่อแก่แตกเป็น ๒ ซีก เมล็ดแบนสีน้ำตาล มีปีก ขยายพันธุ์ด้วยการเพาะเมล็ดหรือตอนกิ่ง

ภาพที่ ๑ ภาพถ่ายต้นชมพูพันธุ์ทิพย์

เสลา หรือ อินทนิล เป็นต้นไม้ขนาดกลางโตช้า ผลัดใบ สูง ๑๐-๒๐ เมตร เรือนยอดทรงกลมทึบ ใบดก กิ่งโน้มลงรอบทรงพุ่ม เปลือกต้นสีน้ำตาลเข้มเกือบดำ มีรอยแตกเป็นทางยาวตลอดลำต้น ใบเดี่ยว ออกตรงข้าม รูปขอบขนาน กว้าง ๖-๑๐ เซนติเมตร ยาว ๑๖-๒๔ เซนติเมตร ปลายเรียวแหลมเป็นติ่ง โคนมน เนื้อใบหนาปานกลาง เส้นใบมีขนนุ่มทั้งสองด้าน ดอกสีม่วง ม่วงอมชมพู หรือม่วงกับขาว ออกเป็นช่อที่ปลายกิ่ง กลีบเลี้ยงเชื่อมกันเป็นรูปถ้วย ปลายแยกเป็น ๕-๘ แฉก กลีบดอกส่วนใหญ่เป็น ๖ กลีบ รูปกลมบางยับย่น ขอบย้วย โคนคอดเป็นก้านสั้น ๆ เมื่อบาน เส้นผ่านศูนย์กลาง ๓-๔ เซนติเมตร เกสรตัวผู้จำนวนมาก ผลรูปเกือบกลม ผิวแข็ง ยาวประมาณ ๒ เซนติเมตร ผลแห้งแตกตามยาว ๕-๖ พู เมล็ดสีน้ำตาลเข้มจำนวนมาก มีปีก ขยายพันธุ์ด้วยเมล็ด ต้นเสลาขึ้นตามป่าเบญจพรรณ ป่าดิบ และป่าชายหาด พบทางภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ภาคตะวันออก และภาคกลาง ลงไปถึงจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ภาพที่ ๒ ภาพถ่ายต้นเสลา

ต้นอินทนิล เป็นพันธุ์ไม้ที่มีถิ่นกำเนิดในประเทศไทย โดยจัดไม้เป็นยืนต้นขนาดกลางถึงขนาดใหญ่ เจริญเติบโตเร็วหากปลูกในที่ที่เหมาะสม ต้นมีความสูงประมาณ ๕-๒๐ เมตร ลำต้นเล็กและมักคดงอ แต่พอใหญ่ขึ้นจะลำต้นตรง เป็นไม้ผลัดใบ แต่ผลิใบใหม่ไว โคนต้นไม้ไม่ค่อยพบบุพพอน มักมีกิ่งใหญ่แตกจากลำต้นสูงเหนือจากพื้นดินขึ้นมาไม่มาก จึงมีเรือนยอดที่แผ่กว้าง เป็นพุ่มคล้ายลักษณะรูปร่ม และคลุมส่วนโคนต้นเล็กน้อยเท่านั้น ส่วนผิวเปลือกต้นอินทนิลน้ำจะมีสีเทาหรือสีน้ำตาลอ่อน มักจะมีรอยต่างๆ เป็นดวงขาวๆ อยู่ทั่วไป ผิวเปลือกจะค่อนข้างเรียบไม่แตกเป็นร่องหรือเป็นรอยแผลเป็น เปลือกมีความหนาประมาณ ๑ เซนติเมตร

ภาพที่ ๓ ภาพถ่ายต้นอินทนิล

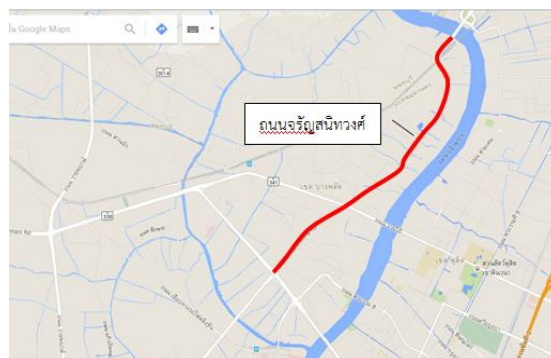
๑.๑ สภาพการณ์และสภาพปัญหาที่ผ่านมา

ในช่วงระยะที่ผ่านมา กรุงเทพมหานครได้ขยายตัวอย่างรวดเร็ว ทั้งในแนวราบและแนวตั้งไปตามแนวถนนสายหลักต่างๆ โดยเฉพาะบริเวณที่มีระบบขนส่งมวลชนขนาดใหญ่ (รถไฟฟ้าสายสีน้ำเงิน) จึงทำให้ต้นไม้บนพื้นที่สองฝั่งถนนได้รับผลกระทบจากการพัฒนาขยายความเจริญเข้าสู่พื้นที่ถนนจรัญสนิทวงศ์ทางด้านสาธารณูปโภค ต่างๆ เข้ามาผลที่ตามมาคือ ภูมิทัศน์ต้นไม้ทั้งสองฝั่งถนนเสียหายในส่วนที่ได้ดำเนินการขุดย้ายออกไปรวมจำนวน ๖๙๓ ต้น แยกเป็นสำนักงานเขตบางพลัดจำนวน ๒๙๓ ต้น

สำนักงานเขตบางกอกน้อยจำนวน ๒๕๐ ต้น สำนักงานเขตบางกอกใหญ่จำนวน ๑๕๑ ต้น ต้นไม้บริเวณริมถนนจรูญสนิทวงศ์ที่เหลืออยู่มีลักษณะรากลอย ลำต้นเอน การเจริญเติบโตผิดปกติทรงเนื่องมาจากการมีแนวการก่อสร้างต้องมีการตัดแต่งต้นไม้อยู่เสมอการถูกตัดแต่งได้แนวสายไฟฟ้าทำให้การเจริญเติบโตของต้นไม้ผิดปกติทรงที่ควรจะเป็น ในการก่อสร้างรถไฟฟ้าจะแล้วเสร็จในปี ๒๕๖๒ การขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทยจะส่งคืนพื้นที่ให้กรุงเทพมหานคร เพื่อปรับปรุงพื้นที่ผิวจราจรทั้งหมด แต่มิได้ดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์และสิ่งแวดล้อม

ภาพที่ ๔ ภาพถ่ายต้นชมพูพันธุ์ทิพย์บริเวณถนนจรูญสนิทวงศ์

ภาพที่ ๕ แผนที่แสดงตำแหน่งของถนนจรูญสนิทวงศ์ผ่านเขตบางพลัด
ที่มา: Google earth (๒๕๕๙)

๑.๒ การนำหลักวิชาการมาประยุกต์ใช้ในการวิเคราะห์สถานการณ์

๑.๓.๑ แนวคิดการจัดการพื้นที่สีเขียวที่สมบูรณ์ด้วยระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๑.๓.๑.๑ ความจำเป็นในการจัดการพื้นที่สีเขียว

เป็นเวลานานมาแล้วที่มนุษย์ยึดครองพื้นที่ธรรมชาติบนโลกเป็นถิ่นที่อยู่และต่อมา ยังใช้เทคโนโลยีในการเปลี่ยนแปลงธรรมชาติทำให้ สภาพธรรมชาติและต้นไม้ลดลง จึงเกิดการเสียสมดุล ของธรรมชาติ ทำให้เกิดภัยพิบัติต่างๆ อันเกิดจากภาวะโลกร้อน (global warming) เกิดคลื่นความร้อน มีผลให้อุณหภูมิของโลกร้อนขึ้น เกิดไฟป่า น้ำแล้ง พายุฝน ฤดูกาลแปรปรวน ดังนั้น การแก้ปัญหา จะต้องคืนพื้นที่ธรรมชาติให้แก่โลก ให้มากที่สุด และจะต้องรีบดำเนินการก่อนที่ธรรมชาติจะเสียสมดุล ไป มากกว่านี้

เมือง คือ พื้นที่ที่มีชุมชนอาศัยอยู่กันอย่างหนาแน่นโดยมีกิจกรรมในการดำเนินชีวิต หลักคือ การทำธุรกิจ ทำมาค้าขาย ซึ่งต่างกับในชนบทที่ ชีวิตส่วนใหญ่เน้นการทำมาหากินทางด้าน เกษตรกรรม จากนิยามของเมืองดังกล่าวทำให้เมืองมีการใช้พลังงานในการดำเนินชีวิตสูงกว่าในชนบท หลายเท่า เป็นผลให้การใช้ชีวิตในเมืองมีการปลดปล่อยมลภาวะสู่บรรยากาศสูงมาก โดยเฉพาะก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ที่ถูกปลดปล่อยออกมาจากการหายใจของผู้คน รวมทั้งที่ถูกปลดปล่อย ออกมาจากการสันดาปของเชื้อเพลิงต่างๆ อีกทั้งการใช้พลังงานไฟฟ้าในอาคารประเภทต่างๆ ได้แก่ อาคารพักอาศัย ร้านค้า สถานศึกษา ฯลฯ นอกจากนี้ พื้นที่เมืองกลับเป็นพื้นที่ที่มีต้นไม้ใบหญ้า น้อยมาก ส่งผลให้การดึงก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) กลับสู่พื้นดินเกิดขึ้นต่ำมาก ด้วยเหตุนี้ในเมืองโดยทั่วๆ ไป เรามักจะพบมลภาวะทางอากาศกระจายตัวอยู่สูงมาก ซึ่งไม่เป็นผลดีต่อคุณภาพชีวิตของผู้คนในเมือง นั้นๆ ดังนั้นประเทศต่างๆ ทั่วโลกจึงมีการประชุมตกลงร่วมกันในการหาทางลดปริมาณของก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ออกจากชั้นบรรยากาศให้มากที่สุด โดยการควบคุมโดยการกำหนดสิทธิในการ ปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ สู่บรรยากาศในปริมาณที่ตกลงกันในแต่ละประเทศ (Carbon Credit) และให้แรงจูงใจเพิ่มพื้นที่สีเขียวเชิงนิเวศที่สมบูรณ์เพื่อการดูดซับก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์กลับสู่พื้นโลก เพื่อให้เกิดความสมดุลในสภาวะปรกติต่อไป

๑.๓.๑.๒ แนวคิดการสร้างพื้นที่สีเขียวที่สมบูรณ์ด้านระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

การคืนพื้นที่ธรรมชาติให้กับโลกเพื่อให้โลกได้กลับสู่สมดุลเดิมคือ การแสวงหาพื้นที่ที่ สามารถจัดสร้างเป็นพื้นที่สีเขียวที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืนทั้งในเขตเมืองและเขตชนบท โดยมีหลักการในการ จัดสร้างพื้นที่สีเขียวที่สมบูรณ์อย่างยั่งยืนดังนี้

๑) ปลูกต้นไม้หลากหลายพันธุ์ในบริเวณเดียวกัน เพื่อลดการแก่งแย่งกันทั้งในด้านแสง และแร่ธาตุ รวมทั้งน้ำ ทั้งนี้เพราะพันธุ์พืชแต่ละชนิดจะมีความต้องการและความทนทานที่แตกต่างกัน จึงทำให้เกิดความเกื้อกูลกันและกัน ซึ่งเป็นความหลากหลายของพืชพันธุ์ภายในกลุ่มเดียวกัน

๒) ควรปลูกพันธุ์ไม้ให้มีความหลากหลายของลักษณะนิสัย (กลุ่มพืช) เพื่อให้ช่วยกัน รักษาความมั่งคั่งยั่งยืนของระบบนิเวศ ซึ่งสามารถจำแนกได้เป็น ๓ กลุ่มได้แก่ ไม้ยืนต้น (รุกขชาติ) ไม้ คลุมพื้น (ติณชาติ) และไม้เลื้อย (วัลยชาติ)

๓) ควรปลูกพันธุ์ไม้ที่มีความหลากหลายวัตถุประสงค์ในพื้นที่เดียวกันเพื่อให้เกิดความ สมบูรณ์ด้วยคุณค่า

๑.๓.๑.๓ เมืองสีเขียวในอุดมคติ

ในปัจจุบันประเทศต่างๆ ในโลกต่างพากันเรียกร้องและรณรงค์ให้สร้างเมืองสีเขียวที่สมบูรณ์ด้วยระบบนิเวศที่ยั่งยืนมากขึ้น เนื่องจากผลจากการที่มีมลภาวะทางอากาศที่สูงนี้ส่งผลเสียต่อระบบธรรมชาติโดยรวมเช่น ฤดูกาลแปรปรวนมีผลต่อผลผลิตอาหารของโลก นอกจากนี้ทำให้ฤดูมรสุม ลมพายุที่เกิดมีความรุนแรงมากขึ้นและมีความถี่เพิ่มขึ้น ฤดูแล้งมักมาเร็วขึ้นและมีพื้นที่แห้งแล้งเพิ่มมากขึ้น ดังนั้น หลายประเทศในยุโรปจึงพากันเรียกร้องให้ลดการปล่อยปริมาณก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ (CO₂) ที่ทำให้ภาวะเรือนกระจกเปลี่ยนไป โดยการให้แต่ละประเทศร่วมกันลงนามแผนการลดการปล่อยก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์(CO₂) สู่บรรยากาศให้น้อยลงและเพิ่มพื้นที่ดูดกลืนก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ CO₂ กลับสู่พื้นดินให้มากขึ้นอีกด้วย ดังนั้นแนวคิดการสร้าง เมืองสีเขียวในอุดมคติจึงเป็นมาตรการที่สำคัญในการรณรงค์เพื่อเพิ่มพื้นที่สีเขียวในเมืองขึ้น โดยการกำหนดสัดส่วนของการใช้พื้นที่ในเมืองจะต้องมีองค์ประกอบที่เหมาะสมของพื้นที่สีเขียว ตัวอย่างเช่น

๑) ทางสีเขียว เนื่องจากการสร้างถนนในปัจจุบันให้ความสำคัญแก่พื้นที่ผิวจราจรเป็นหลัก เพื่อให้การสัญจรมีความคล่องตัวโดยมิได้ให้ความสำคัญกับคนเดินเท้า ส่งผลให้ในพื้นที่ถนนเป็นแหล่งปลดปล่อยมลภาวะที่สูงที่สุดในเมือง ในการเป็นเมืองสีเขียวจึงควรเป็นเมืองที่ส่งเสริมการสัญจรที่ลดการใช้เชื้อเพลิงโดยให้ความสำคัญกับทางเดินเท้าสองข้างถนนให้มากขึ้น การเพิ่มต้นไม้ในบริเวณเกาะกลางถนนและบริเวณไหล่ถนนหรือทางเท้า ยังทำให้เกิดร่มเงาอีกด้วย ดังนั้น สัดส่วนของพื้นที่ผิวจราจรที่ไม่มีต้นไม้ปกคลุมควรมีร้อยละ ๖๐-๗๐ และพื้นที่สีเขียวซึ่งนับรวมพื้นที่เรือนยอดของต้นไม้ปกคลุมทางเท้าและผิวจราจรควรมีร้อยละ ๓๐-๔๐ ส่วน รั้วสีเขียว (greenway) ที่เป็นแม่น้ำลำคลอง ก็ควรเก็บรักษาต้นไม้ธรรมชาติที่ขึ้นอยู่ริมน้ำให้ได้มากที่สุด ไม่ว่าจะเป็นต้นไม้ใหญ่ ไม้เลื้อยและไม้คลุมดิน

๒) วัดสีเขียว วัดโดยทั่วไปทำหน้าที่เป็นศูนย์กลางของชุมชนที่ให้ความสงบร่มเย็น เพื่อให้ผู้คนที่ได้เข้ามาพักผ่อนทางใจทำให้มีโอกาสได้รับรู้พระธรรม เพื่อนำไปใช้เป็นหลักในการดำเนินชีวิตต่อไป ส่งผลให้สังคมไทยมีทรัพยากรมนุษย์ที่มีจิตใจสูงชันและปัญหาสังคมต่างๆ ก็จะลดลง ดังนั้น วัดที่ดีจึงควรมีบรรยากาศที่สงบร่มเย็นด้วยพื้นที่สีเขียวของต้นไม้ใหญ่ส่วนสิ่งก่อสร้างควรมีเท่าที่จำเป็นคือ อุโบสถ หรือวิหารขนาดที่เหมาะสมเท่านั้น ดังนั้น สัดส่วนของพื้นที่อาคารควรมีร้อยละ ๒๐-๔๐ ส่วนพื้นที่สีเขียวซึ่งรวมเขตสังฆาวาสและป่าช้า ควรจะอยู่ในช่วงร้อยละ ๖๐-๘๐

๓) โรงเรียนสีเขียว การเรียนรู้จะทำให้เกิดความคิดที่เจิดจ้าต้องการสภาพแวดล้อมที่สงบ ร่มรื่น และเย็นสบายด้วยธรรมชาติ การเป็นนักคิดที่ดีจึงเป็นการเรียนรู้จากธรรมชาติ ดังนั้นโรงเรียนสีเขียวจึงเป็นพื้นที่ที่เน้นธรรมชาติ ซึ่งประกอบด้วยต้นไม้ยืนต้นโดยมีสิ่งก่อสร้างเท่าที่จำเป็นเท่านั้น เช่น สำนักงาน ห้องเรียน ห้องประชุม ห้องพักและห้องปฏิบัติการ อาคารต่างๆ ควรใช้อย่างมีประสิทธิภาพและใช้พื้นที่โรงเรียนที่เหลือให้เป็นพื้นที่สีเขียวตามธรรมชาติ โดยควรให้มีสัดส่วนของพื้นที่อาคารเพียงร้อยละ ๔๐-๕๐ และอีกร้อยละ ๕๐-๖๐ เป็นพื้นที่ธรรมชาติที่สามารถใช้งานได้เนกประสงค์เช่น พื้นที่ปฏิบัติการ ศูนย์การเรียนรู้ ลานกีฬา ฯลฯ

๔) สำนักงานสีเขียว หมายถึง สถานที่ทำการและอาคารสาธารณูปการต่างๆ ทั้งที่เป็นส่วนราชการและเอกชน เช่น โรงพยาบาลห้องสมุด พิพิธภัณฑ์หอประชุม ผู้คนส่วนใหญ่จะใช้ชีวิตอยู่ในตัวอาคารแต่ก็ยังมีจำเป็นต้องใช้พื้นที่นอกอาคารบ้าง เช่น พื้นที่จอดรถ พื้นที่พักผ่อนรวมทั้งพื้นที่

บริการอื่นๆ ซึ่งรวมพื้นที่ส่วนขายอาหาร เป็นต้นบริเวณสำนักงานควรเป็นพื้นที่ที่ร่มรื่นด้วยรุกขชาติ ที่ให้อากาศที่บริสุทธิ์สร้างสภาพแวดล้อมที่ดี และยังช่วยประหยัดการใช้เครื่องปรับอากาศอีกด้วย นอกจากนี้ยังช่วยกรองเสียงและฝุ่นละอองจากพื้นที่โดยรอบ ทำให้ผู้ปฏิบัติงานได้อยู่สบาย ภายใต้อสภาพแวดล้อมที่สงบ ร่มรื่นและปลอดภัย ดังนั้นสัดส่วนของอาคารต่อพื้นที่สีเขียวควรเป็นพื้นที่อาคาร ร้อยละ ๕๐-๗๐ และเป็นพื้นที่สีเขียวร้อยละ ๓๐-๕๐

๕) บ้านสีเขียว บ้านพักอาศัยควรมีบริเวณที่ร่มรื่นและสงบ มีต้นไม้ใหญ่ ปกคลุม เต็มไปด้วยบรรยากาศของธรรมชาติ และสิ่งมีชีวิตต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นเสียงนก แมลง รวมทั้งกบ เขียด ที่อาศัยอยู่ร่วมกัน การจะเกิดธรรมชาติเช่นนี้ได้อาศัยปัจจัยทางความคิด ๒ ประการ คือ ๑) พื้นที่ที่ไม่จำเป็นต้องอาศัยอาคารคั่นให้กับธรรมชาติและ ๒) ให้ความเคารพในสิทธิของทุกชีวิตว่าควรมีสิทธิอยู่อาศัยบนโลกเช่นเดียวกับเรา ดังนั้น สัดส่วนของบ้านสีเขียวจึงควรมีร้อยละ ๓๐-๔๐ และพื้นที่สีเขียว ร้อยละ ๖๐-๗๐

ตารางที่ ๑ สัดส่วนของพื้นที่สีเขียวในองค์ประกอบของเมืองสีเขียวในอุดมคติ

องค์ประกอบ	พื้นที่รวม(%)	พื้นที่ก่อสร้าง(%)	พื้นที่สีเขียว(%)
ทางสีเขียว	๑๐๐	๖๐-๗๐	๓๐-๔๐
วัดสีเขียว	๑๐๐	๒๐-๔๐	๖๐-๘๐
โรงเรียนสีเขียว	๑๐๐	๔๐-๕๐	๕๐-๖๐
สำนักงานสีเขียว	๑๐๐	๕๐-๗๐	๓๐-๕๐
บ้านสีเขียว	๑๐๐	๓๐-๔๐	๖๐-๗๐

- ๑.๓.๑.๔ คุณลักษณะความเป็นพื้นที่สีเขียวในเมืองที่สมบูรณ์ด้วยระบบนิเวศที่ยั่งยืน พื้นที่สีเขียวเชิงนิเวศอย่างยั่งยืนมีคุณลักษณะต่างๆ ประกอบกัน ดังนี้
- ๑) พื้นที่สีเขียวในเมืองควรส่งเสริมให้เกิดความหลากหลายทางชีวภาพ กล่าวคือ มีความหลากหลายของพันธุ์พืชที่ประกอบด้วยพรรณไม้ต่างๆ ทั้งไม้ยืนต้น ไม้พุ่ม ไม้เลื้อยและไม้คลุมดิน
  - ๒) สัดส่วนของพื้นที่สีเขียวต่อจำนวนประชากร องค์การอนามัยโลกกำหนดให้มีพื้นที่สีเขียวอย่างต่ำ ๙ ตารางเมตรต่อประชากร ๑ คน ซึ่งจะต้องประกอบด้วยต้นไม้ยืนต้นเป็นหลัก
  - ๓) ขนาดและรูปร่างของพื้นที่สีเขียว ควรมีรูปร่างเป็นกลุ่มก้อนซึ่งเอื้อต่อการเกิดระบบนิเวศสมบูรณ์
  - ๔) พื้นที่สีเขียวควรเชื่อมต่อกัน เพื่อให้เกิดการเชื่อมต่อของระบบนิเวศในเมือง
  - ๕) พื้นที่สีเขียวต้องอยู่ได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องการการดูแลรักษาใช้น้ำน้อย
  - ๖) มีพื้นที่สนามหญ้าเท่าที่จำเป็น เพื่อลดการใช้ปุ๋ยและยาฆ่าแมลง
  - ๗) มีพื้นผิวลาดชันน้อยและใช้อย่างมีประสิทธิภาพ
  - ๘) พื้นที่สีเขียวควรเข้าถึงได้สะดวกในระยะเดิน ๑๐-๑๕ นาทีจากชุมชน เพื่อส่งเสริมให้ประชาชนมาใช้ประโยชน์และเห็นคุณค่าของพื้นที่สีเขียว
  - ๙) ชุมชนมีหน้าที่ดูแลรักษาพื้นที่สีเขียวร่วมกัน โดยถือเป็นสาธารณสมบัติของชุมชน

๑๐) มีพื้นที่สีเขียวเป็นแนวกันชน (buffer zone) ซึ่งอาจเป็นพื้นที่ธรรมชาติ หรือพื้นที่เกษตรกรรมกับพื้นที่เมือง เพื่อป้องกันการเติบโตของเมืองอย่างไร้ทิศทาง ๗ เกณฑ์มาตรฐานพื้นที่สีเขียวที่เสนอแนะสำหรับประเทศไทยขนาดพื้นที่สีเขียวที่ยั่งยืนต่อประชากร (green space per capita) เป็นปัจจัยสำคัญประการหนึ่งส่งเสริมให้เกิดระบบนิเวศเมืองที่ยั่งยืนองค์การอนามัยโลก (WHO) ได้กำหนดเกณฑ์มาตรฐานพื้นที่สีเขียวยั่งยืนไว้ ๙ ตารางเมตรต่อประชากร ๑ คน เมืองใหญ่หลายเมืองในประเทศกำลังพัฒนา โดยเฉพาะเอเชีย ก็พยายามใช้เกณฑ์นี้เป็นมาตรฐานเช่นเดียวกัน ตัวอย่างเช่น เมืองกัวลาลัมเปอร์ ประเทศมาเลเซีย กำหนดให้มีพื้นที่สีเขียว ๑๐ ตารางเมตรต่อ ๑ คน เมืองเชียงใหม่ ๙ ตารางเมตร ต่อ ๑ คน เมืองกวางโจว ๙.๔๔ ตารางเมตรต่อคน โดยเฉพาะเมืองกวางโจวนั้นได้รับรางวัลถึง ๒ รางวัลในปี ๒๐๐๒ ในฐานะเป็นเมืองที่มีพื้นที่สีเขียวที่เหมาะสมและเป็นเมืองน่าอยู่ ได้แก่ International Awards for Livable Communities และ the UN's Dubai International Award for Best Practices to Improve the Living Environment เกณฑ์มาตรฐานพื้นที่สีเขียวที่ใช้กันแพร่หลายในเมืองขนาดกลางถึงขนาดเล็กของประเทศสหรัฐอเมริกา คือ เกณฑ์ของ The National Recreation and Park Association กำหนดไว้ให้มีพื้นที่ สีเขียวที่ ๔๐ ตารางเมตรต่อประชากร ๑ คน ส่วนองค์การสหประชาชาติ (United Nation) กำหนดว่าพื้นที่ สีเขียวในเมืองทั่วไปที่ไม่ใช่มหานครหรือเมืองขนาดใหญ่ควรมีเกณฑ์อย่างต่ำที่ ๕๐ ตารางเมตรต่อประชากร ๑ คน โดยผนวกการจัดการพื้นที่ริมแหล่งน้ำธรรมชาติและพื้นที่สีเขียวในเมืองเข้าไว้ด้วยกัน เกณฑ์มาตรฐานดังกล่าวข้างต้น เป็นเกณฑ์ที่กำหนดตามความเหมาะสมของพื้นที่เมือง ซึ่งถือว่าเป็นเกณฑ์ขั้นต่ำ เนื่องจากตามแนวคิดอุดมคติของนักวิชาการในสหรัฐอเมริกานั้น ขนาดของพื้นที่สีเขียวในเมืองควรมี ๕๐% ขึ้นไปของพื้นที่เมืองทั้งหมด เพื่อให้เกิดความสมดุลของระบบนิเวศอย่างยั่งยืน ในปี ค.ศ. ๒๐๐๕ เมืองที่ได้รับรางวัล Top Ten Green Cities in the US. บางเมืองมีขนาดพื้นที่สีเขียวและพื้นที่ธรรมชาติสูงถึงสองเท่าของพื้นที่เมือง ข้อมูลเหล่านี้แสดงให้เห็นชัดเจนว่าขนาดพื้นที่สีเขียวที่สามารถสร้างระบบนิเวศที่ยั่งยืนให้แก่เมืองได้นั้นจะต้องมีขนาดใหญ่เพียงพอ สำหรับประเทศไทยนั้น เกณฑ์ในอุดมคติคงสูงเกินกว่าจะปฏิบัติจริงได้ เนื่องจากมีขนาดพื้นที่ประเทศค่อนข้างเล็ก ดังนั้นเกณฑ์มาตรฐานขั้นต่ำจากองค์กรต่างๆ ตามที่กล่าวข้างต้นจึงมีความเป็นไปได้สูงที่จะนำมาประยุกต์ใช้กับกรณีของประเทศไทย เพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตและสภาพแวดล้อมของเมืองต่างๆ ให้เทียบเคียงกับเมืองชั้นนำของเอเชียได้มาตรฐานพื้นที่สีเขียวที่เสนอแนะสำหรับประเทศไทยตามตารางที่ ๒ ได้แบ่งตามขนาดของเมือง เพื่อให้พื้นที่สีเขียวมีขนาดที่สอดคล้องกับจำนวนประชากร โดยให้เมืองขนาดเล็กมีพื้นที่สีเขียวมากที่สุดเพื่ออนุรักษ์เอกลักษณ์ของเมือง ทั้งนี้ควรคำนึงถึงเสมอว่า คำว่าพื้นที่สีเขียวในการศึกษาวิจัยนี้มีได้จำกัดอยู่เฉพาะสวนสาธารณะเท่านั้น แต่หมายรวมถึงพื้นที่ธรรมชาติ พื้นที่ริมน้ำ พื้นที่สีเขียวริมถนน และพื้นที่สีเขียวในเขตที่ดินของราชการหรือที่ดินสาธารณะที่ประชาชนสามารถเข้าถึงได้

ตารางที่ ๒ มาตรฐานพื้นที่สีเขียวขั้นต่ำที่เสนอแนะสำหรับประเทศไทย

ขนาดเมือง	พื้นที่สีเขียว (ตารางเมตร/ คน)
มหานคร(กทม.,เมืองภูมิภาค,พัทยา) (ประชากร ๑๐๐,๐๐๐ คน ขึ้นไป)	๙
เมืองขนาดใหญ่(ประชากร ๕๐,๐๐๑-๑๐๐,๐๐๐ คน)	๑๐-๑๔
เมืองขนาดกลาง(ประชากร ๑๐,๐๐๐-๕๐,๐๐๐ คน)	๑๕-๒๐
เมืองขนาดเล็ก(ประชากรต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ คน)	๒๑-๔๐

หมายเหตุ : ๑) ขนาดของเมืองจำแนกตามมาตรฐานนานาชาติ

๒) เมืองขนาดเล็กมักเป็นเมืองศูนย์กลางการเกษตรและมักมี

พื้นที่ก่อสร้างน้อย จึงมีสัดส่วนของพื้นที่สีเขียวมาก ในขณะที่เมืองขนาดใหญ่มีประชากรหนาแน่น เมืองมีบทบาทต่างๆ ซึ่งทำให้มีพื้นที่ก่อสร้างมากจึงทำให้สัดส่วนของพื้นที่สีเขียว น้อยกว่านอกจากนี้ การกำหนดมาตรฐานของพื้นที่สีเขียวจะต้องประกอบด้วยต้นไม้ยืนต้นเป็นหลัก ดังนั้นต้องพิจารณาสัดส่วนจำนวนต้นไม้ใหญ่ต่อประชากรประกอบกันไปด้วย โดยกรณีนี้กำหนดให้ สัดส่วนประชากรในเมือง ๑ คนต่อต้นไม้ ๑ ต้น (๑:๑) โดยที่ประชากรทุกคนมีความรับผิดชอบในการปลูกต้นไม้ยืนต้นประจำตัว ๑ ต้น ทั้งนี้เป็นการประยุกต์แนวคิดของชนเผ่ากะเหรี่ยงกล่าวคือ เมื่อทารกแรกเกิด ผู้ใหญ่จะนำรอกเด็กไปผูกที่ต้นไม้ซึ่งเด็กคนนั้นจะต้องดูแลต้นไม้ทุกๆ ให้มีชีวิตรอดนับเป็นต้นไม้แห่งชีวิตนั่นเองการกำหนดให้แต่ละคนปลูกต้นไม้ ๑ ต้น จะเป็นการเหมาะสมในทางปฏิบัติ โดยกรุงเทพมหานครมีนโยบายเพิ่มพื้นที่สีเขียวเพื่อเป็นปอดให้คนกรุงเทพฯ ๕๐๐๐ ไร่ และเฉลี่ยต่อจำนวนประชากร ๕.๓ ตารางเมตรต่อคน

๑.๓.๑.๕ ผลการศึกษาถนนจรูญสนิทวงศ์จะมีภูมิทัศน์ที่สวยงามในปี๒๕๖๒

๑. ลักษณะพื้นฐานทั่วไป

ลักษณะพื้นฐานทั่วไปของประชากรในพื้นที่เขตบางพลัด ประกอบด้วย เพศ อายุ ระดับการศึกษา อาชีพ และรายได้เฉลี่ยต่อเดือน มีรายละเอียดดังนี้

เพศ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง จำนวน ๑๑๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๓.๔ และเพศชาย จำนวน ๙๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๖.๖

อายุ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีอายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี จำนวน ๕๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๖ รองลงมาอายุระหว่าง ๔๑-๕๐ ปี จำนวน ๕๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๒ และอายุระหว่าง ๒๐-๓๐ ปี จำนวน ๔๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๐.๙

ระดับการศึกษา พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีระดับการศึกษาปริญญาตรี จำนวน ๕๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๕.๗ รองลงมาต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙ และมีมัธยมศึกษาตอนต้น จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐

อาชีพ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีอาชีพข้าราชการและรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๔๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๙ รองลงมาค้าขาย รับจ้าง ธุรกิจส่วนตัว จำนวน ๓๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๘.๙ และแม่บ้านพ่อบ้าน จำนวน ๓๖ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๕

รายได้เฉลี่ยต่อเดือน พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๘๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๓.๒ รองลงมารายได้ระหว่าง ๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท จำนวน ๕๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๗ และรายได้ระหว่าง ๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐

ระยะเวลาที่อยู่อาศัยในพื้นที่ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่อยู่อาศัยในพื้นที่ระหว่าง ๑-๑๐ ปี จำนวน ๙๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๗.๖ รองลงมาระหว่าง ๒๑-๓๐ ปี จำนวน ๓๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๐ และระหว่าง ๑๑-๒๐ ปี จำนวน ๓๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๖.๐

ลักษณะพื้นฐานทั่วไป จากการศึกษาลักษณะพื้นฐานทั่วไปของประชากรในพื้นที่ เขตบางพลัดตามตารางที่ ๓ พบว่า ประชาชนส่วนใหญ่เป็นเพศหญิง อายุระหว่าง ๓๑-๔๐ ปี มีระดับการศึกษาปริญญาตรี อาชีพข้าราชการ รัฐวิสาหกิจ รายได้เฉลี่ยต่อเดือนต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท ส่วนใหญ่อยู่อาศัยในพื้นที่ระหว่าง ๑-๑๐ ปี

ตารางที่ ๓ ลักษณะทั่วไปของประชากรในพื้นที่เขตบางพลัด

	ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
เพศ			
	ชาย	๙๖	๔๖.๖
	หญิง	๑๑๐	๕๓.๔
อายุ			
	ต่ำกว่า ๒๐ ปี	๘	๓.๙
	๒๐-๓๐ ปี	๔๓	๒๐.๙
	๓๑-๔๐ ปี	๕๙	๒๘.๖
	๔๑-๕๐ ปี	๕๖	๒๗.๒
	มากกว่า ๕๐ ปีขึ้นไป	๔๐	๑๙.๔
ระดับการศึกษา			
	ไม่ได้รับการศึกษา	๑๘	๘.๗
	ต่ำกว่ามัธยมศึกษาตอนต้น	๓๙	๑๘.๙
	มัธยมศึกษาตอนต้น	๓๕	๑๗.๐
	มัธยมศึกษาตอนปลาย	๑๕	๗.๓
	อนุปริญญา/ปวส.	๓๔	๑๖.๕
	ปริญญาตรี	๕๓	๒๕.๗
	สูงกว่าปริญญาตรี	๑๒	๕.๘

ตารางที่ ๓ (ต่อ)

ข้อมูลพื้นฐาน	จำนวน	ร้อยละ
อาชีพ		
นักเรียน/นักศึกษา	๑๓	๖.๓
พนักงานบริษัทเอกชน	๒๙	๑๔.๑
พนักงานราชการ	๒๑	๑๐.๒
ข้าราชการ/รัฐวิสาหกิจ	๔๑	๑๙.๙
ค้าขาย/ รับจ้าง/ ธุรกิจส่วนตัว	๕๙	๒๘.๖๕
แม่บ้าน/พ่อบ้าน	๓๖	๑๗.๕
เก็บขยะขาย	๓	๑.๕
เกษตรกรรวม	๔	๑.๙๕
รายได้เฉลี่ยต่อเดือน		
ต่ำกว่า ๑๐,๐๐๐ บาท	๘๙	๔๓.๒
๑๐,๐๐๐-๑๕,๐๐๐ บาท	๕๗	๒๗.๗
๑๕,๐๐๐-๒๐,๐๐๐ บาท	๓๕	๑๗.๐
๒๐,๐๐๐-๒๕,๐๐๐ บาท	๑๔	๖.๘
๒๕,๐๐๐-๓๐,๐๐๐ บาท	๓	๑.๕
มากกว่า ๓๐,๐๐๐ บาท	๘	๓.๙
ระยะเวลาอยู่อาศัยในพื้นที่		
๑-๑๐ ปี	๙๘	๔๗.๖
๑๑-๒๐ ปี	๓๔	๑๖.๕
๒๑-๓๐ ปี	๓๕	๑๗.๐
๓๑-๔๐ ปี	๒๑	๑๐.๒
๔๑ ปีขึ้นไป	๑๘	๘.๗
รวม	๒๐๖	๑๐๐.๐

๒. ลักษณะของปัญหา

จากผลการศึกษาปัญหา พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับภูมิทัศน์บนถนนเจริญสุขไม่สวยงามมากที่สุด จำนวน ๑๘๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๒.๐ รองลงมา ต้นไม้มีสภาพไม่สวยงาม จำนวน ๑๓๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๗ และต้นไม้โค่นล้มจากระบบรากไม่แข็งแรง จำนวน ๑๒๔ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๕.๐ ตามตารางที่ ๔ และตารางที่ ๕ ความรุนแรงของปัญหา พบว่า ปัญหาเกี่ยวกับการโค่นล้ม

เนื่องจากระบบรากไม้แข็งแรงมากที่สุด รองลงมา ภูมิทัศน์บนถนนจรัญสนิทวงศ์ไม่สวยงาม และต้นไม้ผิดรูปทรงตามที่ควรจะเป็น

ตารางที่ ๔ ลักษณะของปัญหา

ปัญหา*	จำนวน	ร้อยละ
ปัญหาฝุ่นละออง	๑๐๔	๑๒.๖
ภูมิทัศน์บนถนนจรัญสนิทวงศ์ไม่สวยงาม	๑๘๒	๒๒.๐
ต้นไม้มีสภาพไม่สวยงาม	๑๓๐	๑๕.๗
ต้นไม้ผิดรูปทรงตามที่ควรจะเป็น	๙๒	๑๑.๑
ต้นไม้โค่นล้มจากระบบรากไม้แข็งแรง	๑๒๔	๑๕.๐
อื่นๆ	๗๕	๙.๑
รวม	๗๐๗	๑๐๐.๐

*ตอบได้มากกว่า ๑ ข้อ

ตารางที่ ๕ ความรุนแรงของปัญหา

ปัญหา*	ระดับความรุนแรง		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
โค่นล้มเนื่องจากระบบรากไม้แข็งแรง	๔.๓๔	๐.๘๕	มากที่สุด
ภูมิทัศน์บนถนนจรัญสนิทวงศ์ไม่สวยงาม	๓.๒๑	๑.๑๗	ปานกลาง
ต้นไม้ผิดรูปทรงตามที่ควรจะเป็นต้นไม้	๓.๘๔	๑.๒๔	มาก
ไม่มีสภาพไม่สวยงาม	๓.๔๗	๑.๒๘	มาก
ปัญหาฝุ่นละออง	๓.๘๐	๑.๒๓	มาก
อื่นๆ....	๔.๑๘	๑.๐๑	มาก
รวม	๓.๘๑	๑.๑๓	มาก

๓. ผลกระทบที่เกิดจากปัญหา

๓.๓ผลกระทบด้านสุขภาพ

๓.๓.๑ สภาพจิตใจ

การศึกษาผลกระทบที่เกิดจากต้นไม้ริมถนนจรัญสนิทวงศ์ต่อประชาชนในพื้นที่เขตบางพลัด จำแนกตามสภาพจิตใจพบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมาก ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๐๐ โดยกลุ่มตัวอย่างรู้สึกกังวลในความไม่ปลอดภัย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๔ รองลงมา มีความเครียดเมื่อได้เห็นต้นไม้มีระบบรากลอย ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๔ และรู้สึกวิตกกังวลต้นไม้หน้าบ้านจะโค่นล้มตลอดเวลา ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๑๒

ตารางที่ ๖ ผลกระทบที่เกิดจากจุดริมถนน จำแนกตามสภาพจิตใจ

สภาพจิตใจ	ระดับผลกระทบ		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
๑. มีความเครียดเมื่อได้เห็นต้นไม้มีระบบรากลอย	๔.๑๔	๐.๘๗	มาก
๒. รู้สึกวิตกกังวลว่าต้นไม้หน้าบ้านท่านจะโค่นล้มตลอดเวลา	๔.๑๒	๐.๙๒	มาก
๓. ต้นไม้ที่ถูกตัดแต่งตลอดเวลาทำให้เสียบรรยากาศภูมิทัศน์ไม่สวยงาม	๓.๙๕	๐.๙๗	มาก
๔. มีอาการกังวลในความไม่ปลอดภัย	๓.๖๘	๑.๐๙	มาก
๕. มีความเครียดจากปัญหาฝุ่นละออง	๔.๑๑	๐.๙๔	มาก
๖. มีความวิตกกังวลเกี่ยวกับความปลอดภัยจากการก่อสร้าง	๓.๖๖	๑.๒๕	มาก
๗. มีความเครียดเมื่อบ้านเรือนไม่สะอาด	๔.๐๓	๑.๐๑	มาก
๘. รู้สึกกังวลในความไม่ปลอดภัย	๔.๓๔	๐.๗๘	มาก
รวม	๔.๐๐	๐.๙๘	มาก

๓.๓.๒ ภูมิทัศน์

ผลกระทบที่เกิดจากจุดริมถนน จำแนกตามผลกระทบต่อภูมิทัศน์ พบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๗ โดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ริมถนนขาดความสวยงามมากที่สุด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๔๐ รองลงมา ริมถนนขาดความสะอาด ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๘ และ ริมถนนขาดความเป็นระเบียบ ค่าเฉลี่ยเท่ากับ ๔.๓๗ แสดงดังตารางที่ ๗ ผลกระทบที่เกิดจากริมถนน จำแนกตามผลกระทบต่อภูมิทัศน์ พบว่า มีผลกระทบอยู่ในระดับมากที่สุดโดยกลุ่มตัวอย่างเห็นว่า ริมถนนขาดความสวยงามมากที่สุด รองลงมา ริมถนนขาดความสะอาด และริมถนนขาดความเป็นระเบียบ

ตารางที่ ๗ ผลกระทบที่เกิดจากจุดริมถนน จำแนกตามผลกระทบต่อภูมิทัศน์

ภูมิทัศน์	ระดับผลกระทบ		
	$\bar{X}$	S.D	แปลผล
๑. ริมถนนขาดความสวยงาม	๔.๔๐	๐.๗๙	มากที่สุด
๒. ริมถนนขาดความเป็นระเบียบ	๔.๓๗	๐.๘๒	มากที่สุด
๓. ริมถนนขาดความสะอาด	๔.๓๘	๐.๗๙	มากที่สุด
๔. สภาพชุมชนของท่านเกิดการเปลี่ยนแปลง	๔.๓๓	๐.๘๕	มากที่สุด
รวม	๔.๓๗	๐.๘๑	มากที่สุด

๑.๓ แนวทาง/ ข้อเสนอแนะในการแก้ไขปัญหา

จากข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามพบว่า

๑. ประชาชนมีความกังวลในความไม่ปลอดภัย ๔.๓๔ อยู่ในระดับมาก
แนวทางแก้ไขปัญหา คือ การปรับเปลี่ยนต้นไม้ใหญ่ให้เป็นต้นไม้ทรงพุ่มขนาดกลาง โดยกำหนดตัวอย่างไว้เป็นต้นทองอุไร โดยมีขนาดความสูง ๒ - ๕ เมตร ขนาดทรงพุ่ม ๒ - ๓ เมตร ออกดอกตลอดปี
๒. ภูมิทัศน์ถนนจรดวิถีทางศิวะไม่สวยงาม ค่าเฉลี่ย ๔.๔ อยู่ในระดับมากที่สุด
แนวทางแก้ไขปัญหา คือ การปลูกไม้ยืนต้นที่ไม่สูงมาก และออกดอกตลอดทั้งปี

๒. วัตถุประสงค์ของการศึกษา

๒.๑ เพื่อให้ถนนจรดวิถีทางศิวะมีภูมิทัศน์ที่สวยงาม เป็นเอกลักษณ์จัดทำแผนการจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อมในเรื่องพื้นที่สีเขียวที่สมบูรณ์ทางด้านระบบนิเวศอย่างยั่งยืน

๒.๒ เพื่อให้ถนนจรดวิถีทางศิวะเป็นตัวอย่างในการปรับปรุงภูมิทัศน์หลังการก่อสร้างแนวรถไฟฟ้าหรือสาธารณูปโภคอื่นๆ

๒.๓ เพื่อให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการดูแลสิ่งแวดล้อมร่วมกับกรุงเทพมหานคร

๓. เป้าหมาย

๓.๑ ถนนจรดวิถีทางศิวะจะมีภูมิทัศน์ที่สวยงามภายในปี ๒๕๖๒

- การก่อสร้างรถไฟฟ้าสายสีน้ำเงินกำหนดแล้วเสร็จพร้อมวิ่งภายในปี ๒๕๖๒
- กระปรับปรุงผิวการจราจร ทางเท้า โดยสำนักการโยธา กำหนดแล้วเสร็จปี ๒๕๖๒
- ปรับปรุงภูมิทัศน์ด้านพื้นที่สีเขียวเพื่อรองรับโดยการปรับเปลี่ยนต้นไม้เป็นต้นทองอุไรหรือต้นไม้ที่มีความเหมาะสมให้แล้วเสร็จภายในปี ๒๕๖๒

๔. ปัจจัยหลักแห่งความสำเร็จ

ภารกิจที่ ๑ กรุงเทพมหานครต้องทำงานแบบบูรณาการ เช่น ความร่วมมือในหน่วยงานภายนอกเช่น การรถไฟฟ้าขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร (รฟม.) การประปานครหลวง การไฟฟ้านครหลวง หน่วยงานสาธารณูปโภคระบบสายต่างๆ Big tree หน่วยงานภายใน เช่น สำนักงานสวนสาธารณะ สำนักสิ่งแวดล้อม สำนักการโยธา สำนักงานเขต โดยมีการออกแบบถนน ทางเท้า สตรีทเฟอร์นิเจอร์ต่าง ๆ รวมทั้งต้นไม้ให้มีความเหมาะสมลงตัว และกำหนดเนื้องานการปรับปรุงไปพร้อมกันหรือตามลำดับก่อน-หลัง โดยทุกหน่วยงานนำเสนอรูปแบบ และทุกหน่วยงานที่เกี่ยวข้องได้รับทราบรูปแบบ รวมทั้งแผนการดำเนินงานของแต่ละภาคส่วนไปพร้อมกัน

ภารกิจที่ ๒ มีการแต่งตั้งคณะทำงานและประชุมติดตามงานโดยแต่ละภาคส่วนที่เกี่ยวข้องจะต้องเข้าร่วมเป็นคณะทำงาน โดยกรุงเทพมหานครต้องมอบหมายหน่วยงานที่มีหน้าที่หลักในการปรับปรุงภูมิทัศน์ เป็นเจ้าของเรื่องเพื่อรับทราบขั้นตอนการทำงานและรับทราบปัญหาของหน่วยงาน

๕. การปฏิบัติงานและผู้มีส่วนเกี่ยวข้อง

ขั้นตอนการปฏิบัติงาน	ผู้รับผิดชอบ
๑. การทอแบบสอบถามความคิดเห็น เรื่อง การปรับปรุงภูมิทัศน์ ถนนจรูญสนิทวงศ์ ในส่วนของเขตบางพลัด	สำนักงานเขตบางพลัด
๒. การพิจารณาความเหมาะสมชนิด ขนาด พันธุ์ไม้ที่จะปลูก	สำนักงานสวนสาธารณะ
๓. การกำหนดรูปแบบการปลูก การกำหนดระยะจำนวนของต้นไม้ที่ได้รับการพิจารณาความเหมาะสมแล้วจากสำนักงานสวนสาธารณะ	สำนักงานเขตบางพลัด
๔. การจัดทำโครงการ รายละเอียดค่าใช้จ่ายเพื่อขอจัดสรรเงิน	สำนักงานเขตบางพลัด
๕. การดำเนินงานตามโครงการ	สำนักงานเขตบางพลัด
๖. การประเมินผลโครงการ	สำนักงานเขตบางพลัด
๗. กรณีประชาชนมีความพึงพอใจ โครงการจะเป็นต้นแบบเพื่อให้สำนักงานเขตบางกอกน้อย และสำนักงานเขตบางกอกใหญ่ ใช้เป็นแนวทางการปรับปรุงภูมิทัศน์ให้เป็นรูปแบบเดียวกัน	สำนักงานเขตบางกอกน้อย/ สำนักงานเขตบางกอกใหญ่

๖. ระยะเวลาดำเนินการ

ดำเนินการตั้งแต่ ๑ ตุลาคม ๒๕๖๐ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒

๗. งบประมาณ

ใช้งบประมาณของกรุงเทพมหานคร หมวดรายจ่ายอื่น รายการค่าใช้จ่ายโครงการถนนจรูญสนิทวงศ์ จะมีภูมิทัศน์ที่สวยงามภายในปี ๒๕๖๒ ดังนี้

๑. ค่าต้นทองอุไร ขนาดเส้นผ่าศูนย์กลาง ๑ นิ้ว สูงไม่ต่ำกว่า ๑.๕ เมตร จำนวน ๗๓๘ ต้น
ราคาต้นละ ๘๐๐ บาท เป็นเงิน ๕๙๐,๔๐๐ บาท
๒. ค่าดินผสมจำนวน ๒,๒๑๔ ถุง ราคาถุงละ ๔๕ บาท เป็นเงิน ๙๙,๖๓๐ บาท
๓. ค่าไม้หลักปักพุ่ม จำนวน ๒, ๒๑๔ ท่อน ราคาท่อนละ ๔๒ บาท เป็นเงิน ๙๒,๙๘๘ บาท
๔. ค่าหนดปลาหมึกต่างจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ ต้นราคาต้นละ ๓๐บาทเป็นเงิน๖,๐๐๐,๐๐๐บาท
๕. ค่าเข็มพิษณุโลก จำนวน ๒๐๐,๐๐๐ ต้น ราคาต้นละ ๖ บาท เป็นเงิน ๑,๒๐๐,๐๐๐ บาท

รวมเป็นเงิน ๗,๙๘๓,๐๑๘ บาท

๘. แผนปฏิบัติการ (Action Plan)

ขั้นตอนการ ดำเนินการ	กิจกรรม	ระยะเวลา	ผู้รับผิดชอบ
๑.	สำรวจข้อมูลพื้นฐาน (จำนวนต้นไม้ ชนิดต้นไม้)	ตุลาคม-ธันวาคม ๒๕๕๙	สำนักงานเขตบางพลัด
๒.	การศึกษาความพึงพอใจในการเปลี่ยน รูปแบบภูมิทัศน์ ถนนจรรัษฎนิตวงศ์	มกราคม-มีนาคม ๒๕๖๐	สำนักงานเขตบางพลัด
๓.	สรุปผลการศึกษา นำเสนอผู้บริหาร	เมษายน ๒๕๖๐	สำนักงานเขตบางพลัด
๔.	แต่งตั้งคณะทำงานเพื่อปรับปรุงภูมิ ทัศน์ถนนจรรัษฎนิตวงศ์ ประกอบไปด้วย หน่วยงานภายนอกเช่น การรถไฟฟ้า ขนส่งมวลชนแห่งประเทศไทย การ ไฟฟ้านครหลวง การประปานครหลวง หน่วยงานสาธารณสุขโคกระบบสาย ต่างๆ หน่วยงานภายในประกอบด้วย สำนักการโยธาสำนักสิ่งแวดล้อม สำนักงานเขตสำนักงานจราจรและขนส่ง และประชุมเพื่อหาแนวทางรูปแบบการ ดำเนินการ	พฤษภาคม-ตุลาคม ๒๕๖๐	หน่วยงานเจ้าภาพหลัก สำนักสิ่งแวดล้อม / สำนักงานเขต
๕.	ออกแบบการปรับปรุงภูมิทัศน์ในส่วน ของถนนจรรัษฎนิตวงศ์ในพื้นที่เขต บางพลัด	พฤศจิกายน ๒๕๖๐	สำนักงานเขตบางพลัด
๖.	ส่งแบบรายการ ขนาด จำนวน ชนิด ของต้นไม้ให้สำนักงานสวนสาธารณะ พิจารณาความเหมาะสม	ธันวาคม ๒๕๖๐	สำนักงานสวนสาธารณะ
๗.	จัดทำโครงการเสนอเพื่อขอจัดสรรเงิน งบประมาณ ๒๕๖๒	มกราคม ๒๕๖๑	สำนักงานเขตบางพลัด
๘.	ดำเนินการปรับเปลี่ยนต้นไม้ ตาม โครงการกรณีได้รับงบประมาณ	๑ ตุลาคม ๒๕๖๑ – ๓๐ กันยายน ๒๕๖๒	สำนักงานเขตบางพลัด

๙. แนวทางในการบริหารความเสี่ยง

จากแนวทางการดำเนินการโครงการดังกล่าว สามารถวิเคราะห์ความเสี่ยงที่อาจเกิดขึ้นได้ และแนวทางแก้ไข ดังนี้

ความเสี่ยง	การวิเคราะห์ความเสี่ยง			แนวทางการแก้ไข
	โอกาสที่จะเกิด	ผลกระทบ	คะแนน	
๑. การขอจัดสรรงบประมาณ	๓	๓	๙	นำเสนอเหตุผลและผลการทอดแบบสอบถามความคิดเห็นของประชาชนที่ได้รับผลกระทบกับสภาพปัญหาปัจจุบัน
๒. ประชาชนอาจไม่เห็นด้วยกับชนิดของพันธุ์ไม้ที่จะปลูก	๒	๓	๖	ให้ประชาชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดพันธุ์ไม้และมีข้อมูลของพันธุ์ไม้ ให้ประชาชนได้ศึกษา
๓. ประชาชนอาจไม่ช่วยดูแลต้นไม้หน้าบ้านตนเอง	๒	๒	๔	รณรงค์ให้ประชาชนดูแลต้นไม้หน้าบ้านของตนเองเพื่อความสวยงามตามแนวทางหน้าบ้านน่ามอง

๑๐. การประเมินผลและข้อเสนอแนะ

ใช้แบบสอบถามความพึงพอใจของโครงการ โดยจะทอดแบบประเมินกับประชาชนที่อยู่อาศัยบริเวณริมถนนเจริญสุขนิทวงศ์ สำนักงานเขตบางพลัด จำนวน ๑๐๐ คน

ใช้รายการประเมินจาก น้อยที่สุด = ๑ น้อย = ๒ ปานกลาง = ๓ มาก = ๔ มากที่สุด = ๕ และคะแนนเฉลี่ย (MEAN) คะแนนหารด้วยจำนวน (N) = ๕

โดยถ้าประชาชนมีความคิดเห็นด้านความปลอดภัย และความสวยงามของต้นไม้ริมทางค่าเฉลี่ยอยู่ในลำดับแรก ถือว่าโครงการประสบความสำเร็จ จะได้นำเสนอสำนักงานเขตบางกอกน้อย และสำนักงานเขตบางกอกใหญ่ เพื่อดำเนินการปรับปรุงภูมิทัศน์ไปในแนวทางเดียวกัน หรือเป็นต้นแบบของสำนักงานเขต หรือหน่วยงานอื่นที่จะใช้เป็นต้นแบบในการจะปรับปรุงภูมิทัศน์หลังการก่อสร้างแนวทางรถไฟหรือสาธารณูปโภคอื่น ๆ

บรรณานุกรม

กองสิ่งแวดล้อมชุมชนและพื้นที่เฉพาะ.นโยบายสิ่งแวดล้อมชุมชนในนโยบายและแผนการส่งเสริมและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อมแห่งชาติ(online).แหล่งที่มา <http://www.onep.go.th>.

สำนักงานนโยบายและแผนสิ่งแวดล้อม.๒๕๕๕. โครงการจัดทำแผนแม่บทและแผนปฏิบัติการเพื่อการอนุรักษ์และพัฒนาสภาพแวดล้อม แม่น้ำ คูคลอง ในพื้นที่ลุ่มแม่น้ำภาคตะวันตก. กรุงเทพฯ. ๔๕๓ หน้า.

_____. ๒๕๕๙. โครงการนำร่องแนวคิดใหม่สู่การเป็นเมืองสีเขียว : เขตเทศบาลนครเชียงใหม่ และพื้นที่เมืองโดยรอบ. เชียงใหม่. ๒๗๓ หน้า.

ภาคผนวก

ประวัติผู้เขียนเอกสารรายงานการศึกษาส่วนบุคคล

ชื่อ - สกุล	นางอารมย์ วงษ์มหา	
วุฒิการศึกษา	ส่งเสริมการเกษตรและสหกรณ์บัณฑิต มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช	
ประสบการณ์การรับราชการ	๑๖ กรกฎาคม ๒๕๓๐	เจ้าหน้าที่การเกษตร ๑ กองสวนสาธารณะ สำนักสวัสดิการสังคม
	๒๑ สิงหาคม ๒๕๓๒	เจ้าหน้าที่พัฒนาชุมชน ๑ - ๒ งานส่งเสริมและพัฒนาชุมชน สำนักงานเขตปทุมวัน
	๒๒ มิถุนายน ๒๕๓๕	นักพัฒนาชุมชน ๓ - ๕ ฝ่ายพัฒนาชุมชนและสวัสดิการสังคม สำนักงานเขตปทุมวัน
	๓๐ ธันวาคม ๒๕๔๑	เจ้าหน้าที่บริหารงานทั่วไป ๕ ฝ่ายปกครอง สำนักงานเขตดอนเมือง
	๗ มีนาคม ๒๕๔๖	เจ้าหน้าที่งานรักษาความสะอาด ๖ ฝ่ายรักษาความสะอาดและสวนสาธารณะ สำนักงานเขตห้วยขวาง
	๑๑ กุมภาพันธ์ ๒๕๕๖	นักจัดการงานทั่วไปชำนาญการพิเศษ หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและ สวนสาธารณะ สำนักงานเขตบางพลัด
รางวัลหรือทุนการศึกษา		ได้รับคัดเลือกเป็นข้าราชการดีเด่น ประเภท BMA Excellence ของสำนักงานเขตห้วยขวางประจำปี ๒๕๕๔
ตำแหน่งปัจจุบัน		หัวหน้าฝ่ายรักษาความสะอาดและ สวนสาธารณะ สำนักงานเขตบางพลัด